Bernardinus Senensis: Sermones de evangelio aeterno
[Basel: Johann Amerbach, not after 1489] Seite 229

ꝙ dño exeunte de naui occurrit ei de monu
mento homo in spiritu imũdo. qui domicili-
um habebat i monumẽtis. ⁊ neqꝫ catenis iã
quisꝗ̃ poterat eũ ligare qui sepe compedibꝰ
et catenis vinctus dirupisset compedes ⁊ ca
tenas cõminuisset. ⁊ nemo poterat eũ doma
re. ⁊ semꝑ nocte ⁊ die in monumentis ⁊ mon-
tibus erat. clamans ⁊ ꝯcidens se lapidibus.
Uidens autẽ iesum a longe cucurrit ⁊ ado-
rauit eum. ⁊ voce magna clamans ait. Quid
mihi ⁊ tibi iesu fili dei summi. adiuro te ꝑ de
um ne me torqueas. Dicebat eñi illi. exi spi-
ritus imũde ab hoie. ⁊ interrogabat. qd̃ tibi
nomen est? Qui ait. Legio nomẽ mihi quia
multi sumꝰ ⁊c̃ que patent ibidẽ. Ecce mysteri
um vobis dico. Tales eñi sunt ꝑtiũ ꝑ̃ncipa-
les ⁊ capita alioꝝ. Nam qui partis est caput
homicidijs monumẽtũ replet. rationũ cate-
nis mĩme ligari põt. compedibꝰ charitatiue
affectiõis dei ⁊ ꝓximi retineri non valet. nõ
domat̃ diuino timore. nõ fraternali corre-
ptione. non etiam flagellãti tribulatiõe. Cla-
mat nocte ⁊ die. i. clanculo ꝑ ꝓditiões ⁊ pa-
lam ꝑ aptas violentias mumitiões fortilicia
in mõtibꝰ querẽs. Talis eñi tot demões se-
cum habet: q̃t iniq̃tatũ ac scelerũ seu crudeli
tatũ est fautor ⁊ patrator. Sũt nempe q̃dã
ita impij ⁊ ita nequã. ꝙ nõ solum vnã legio-
nem secum hñt. verũetiã decẽ vel centũ. imo
q̃nꝗ̃ mille demonũ legiões. ꝓpter totidẽ sce
lera que ꝑ eosdem fiunt.

Quare ꝑcialitatis scelus ex patrijs eradicari nõ põt. Ca. iij

Tertia ꝯsideratio ẽ de quo coꝝ as-
sessores armant̃. Ideo subdit̃ Et
habebãt loricas igneas ⁊ hyacyn-
ctinas ⁊ sulphureas. Quid eñi ꝑ
loricam clarius q̃ꝫ ꝑcialiũ colligatio ac ꝯcate
natio designat̃? Sicut eñi lorica est rotũdoꝝ
anuloꝝ applicatio ⁊ ꝯiunctio q̃dam quã ho-
mo induẽs ea munit̃: sic in vna ciuitate vel
terra hoies ꝑciales q̃si anuli rotũdi ꝓpt̃ int̃-
minabilẽ prauitatẽ insimul colligant̃ ⁊ ꝯiũ-
gunt̃ ad malum diabolo seipsos ꝯstituẽtes
loricam. Facile nempe ꝑcialitatis demões de
cordibꝰ ipsoꝝ gladio vbi dei expelli possent
nisi hac lorica muniti essent. Unde de aq̃lo-
ne. i. ꝑcialitatis demone a q̃ pandit̃ oẽ malũ
Eccl. xliij. dicit̃. Sup oẽm ꝯgregationẽ aq̃ꝝ
requiescit: ⁊ sicut lorica induit se aquis. Aq̃-
rum siquidem ꝯgregatio sup quã infernalis
aquilo requiescit multitudo ꝑcialiũ est. q̃ velut
aque in ꝑcialitatũ foueas dilabunt̃. nec faci-
le ꝑ ꝑniam reuertunt̃ ad dñm. In illis autẽ
ꝓpter obstinatã vitam malignꝰ spũs nõ so-
lum requiescit verũetiã ꝯstituens eos sibi lo
ricam illa se induit: cum efficit eos oium par
cialitatũ ⁊ scelerũ defensores. Securus eniꝫ
diabolus dormire põt: cum eũ quilibet ꝑcia
lis mutua praue societatis ꝯiũctione q̃si lori-
ca defenset atqꝫ tuet̃. Hec tamẽ defensio dia-
boli ne pelli posset de patrijs vbi regnat: tri-
plici genere maloꝝ operũ in ꝑcialiũ ꝯsũmat̃
corde. Primo in pctõ iracũdie. scd̃o in pctõ
suꝑbie: tertio in pctõ mũdane ꝯcupie. Pri-
mo in peccato iracũdie ⁊ crudelitatis quibus
eoꝝ anime ꝯcremant̃. ideo dictũ est ꝙ habẽt
loricas igneas. Ignis vero feruorẽ significat
ire. Unde Deut. xxxij. de ira dei sic dr̃. Ig-
nis succensus est in furore meo. Ira igit̃ et
odium quibus ꝑ ꝑcialitates diabolus defen
satur ꝯuenient̃ lorica ignea dicit̃. Scd̃o in
peccato suꝑbie q̃ vtiqꝫ in ꝑcialibꝰ defensionẽ
diabolus oꝑatur. Et hec lorica dicit̃ hyacyn
ctina. Hyacynctus eñi celestis est coloris: ꝑ
quem suꝑbie apparẽtia designat̃. nitit̃ enim
suꝑbia apparere celestis: que sola celestibus
adũsat̃. Uñ Job. xx. dr̃ de capite ꝑti. Si ascẽ
derit vsqꝫ ad celũ suꝑbia eiꝰ ⁊ caput eius nu
bes tetigerit: q̃si sterq̃liniũ i fine ꝑdet̃. Ter
tio in peccato mũdane ꝯcupie. Talis eñi dia
boli defensio lorica sulphurea dr̃. Sulphur
aũt est terra ardens vel vrens. Quid enim
magis vrit ꝑcialium corda. q̃ꝫ ꝯcupia carnis
sue? Que vere tunc vrit̃ cum optatis diuitijs
et delitijs ꝑtis aduerse fruit̃. ita vt fetor de-
floratarũ virginũ stupra incestus adulteria
et ꝯsimilia mala in ꝑcialiũ patria vndiqꝫ exa
lant. Unde de impio ꝑciali dicit̃ Esa. xxxiiij
Conuertent̃ torrentes eius in picem. ⁊ hu-
mus eius in sulphur. Quid ꝑ torrẽtes signi
ficatur nisi torride ꝑtialiũ mentes. que flui-
da cogitatione semꝑ fluũt ad inferna. Hi tor
rentes in picem ꝯuertunt̃. q̃ñ taliuꝫ mentes
crimiosa ꝯtagione fucant̃. Tunc eius humꝰ
in sulphur ꝯuertit̃: cum eoꝝ carnales affecti
ones ex malis ꝯcupiscẽtijs abomiabilit̃ in-
flammant̃. Has igit̃ tres loricas imũdi spiri
tus habere dicunt̃. q̃ se in sua ꝑtãte quã in ꝑ
ciales hoies hñt: hac triplici pctõꝝ varietate
tuentur.

Articulus. ij. de culpa eoꝝ q̃ ore se partiales fatentur.

Ecũda ẽ ꝑcialitas oris. q̃ est vtiqꝫ
illoꝝ q̃ ꝑcialitatẽ ore fatent̃. Uñ
subdit̃. Et capita eoꝝ erant tanq̃ꝫ

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-493/0229
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG